

**[Justitsministeren.]**

som den, der for at fremme tyske Interesser har modarbejdet De Forenede Nationers Krigsanstregelser eller paa utilbørlig Maade har modarbejdet den danske Modstandsbevægelse eller dens Organer.

Altsaa uden at give nogen Vejledning til Anklagemyndigheden eller Domstolene medtages her al Bistandsydelse til Besættelsesmagten undtagen civilt Lønarbejde, en Regel, der er alt for vidtgaende og hurtigt har vist sig alt for vidtgaende, fordi man derved har været nødsaget til at straffe Forhold, som vel kan siges at være forkastelige, og som man maa misbillige, men som absolut ikke kan siges at være af en saadan Karakter, at de paagældende bør straffes med Fængsel ikke under 4 Aar eller selv med en mindre Straf. Jeg kan her ligesom Udvalget henvise til Brandmandstjeneste udført paa Linie med vort eget Brandvæsen, jeg kan henvise til visse Former for Kontorvirksomhed, visse Arbejder under O. T., som Domstolene først har straffet for, og som Domstolene derefter har frifundet for, og jeg kan henvise til de Forhold, som det ærede Medlem Hr. Bomholt omtalte under Finanslovbehandlingen.

I Stedet for den Ubestemthed og Uklarhed, som hersker i Loven nu, siger Lovforslaget ganske bestemt og distinkt, hvad der skal straffes. Det, der skal straffes, anføres Punkt for Punkt i § 16, saa der intet er at misforstaa for Domstolene. Jeg skal ikke trætte med at opløse det, for ærede Medlemmer kender det, men det er en ganske distinkt og bestemt Opregning af, hvilke Forhold der falder ind under § 16.

Endvidere skærper Lovforslagets § 16 den nuværende Lovs Bestemmelser eller i hvert Fald den praktiske Anvendelse af disse Bestemmelser ved at straffe enhver, der har haft Ansættelse i selve det tyske Sikkerhedspoliti eller i Hipokorpset uden Hensyn til, om vedkommende har været Maskinskrivningsdame eller har udført nok saa underordnet Arbejde. Jeg vil gerne bede ærede Medlemmer, og jeg vil bede Pressen lægge Mærke til, at her er et af de Omraader, hvor Forslaget er absolut skærpente i Forhold til Praksis, hvor der altsaa ikke er Tale om, at Justitsministeren har mildnet, men hvor Justitsministeren har skærpet i Forhold til Loven, som den praktiseres i Dag, og hvor mit Forslag ogsaa er skærpente i Forhold til det juridiske Udvalgs Forslag, idet mit Forslag ogsaa omfatter Tiden før 19. September 1944.

At § 16 saaledes i sin Helhed indeholder en ikke blot betydelig, men endog en ganske

uhyre betydelig Forbedring i Forhold til den nuværende § 16, der er uklar og ubestemmelig og uden Anvisning for Domstolene, kan der overhovedet ikke være nogen Tvivl om. At § 16 var uklar, var man dog ogsaa ganske paa det rene med, da Loven blev behandlet her i Rigsdagen i Sommer. Man drøftede den indgaaende i Partierne; man kunde blot ikke lave den bedre, fordi man ikke paa det Tidspunkt vidste præcis, hvad det var, man vilde straffe. Men er det da ikke naturligt, at man nu, naar man ved præcis, hvad man vil straffe, søger at lave *det* godt, som dengang blev lavet daarligt — med Undskyldning ganske vist i de foreliggende Forhold.

Jeg kan endvidere henvise til § 10's ændrede Formulering og den Systematik, § 10 nu rummer i Modsætning til § 10, 1ste Stykke, i Dag. I Dag siger § 10, 1ste Stykke: „den, der har hvervet eller ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste“, og dermed Punktum. Mere siger den ikke. Den nye § 10 fortæller først, hvad der forstaaes ved tysk Krigstjeneste, og dernæst fortæller den, at under samme Regel falder væbnet Vagttjeneste eller den, som har udført væbnet Vagttjeneste som frivilligt Medlem af en særlig Organisation, eller som har organiseret saadan Tjeneste — altsaa en langt stærkere Detaillering og Præcisering af, hvad det er, der skal straffes; og i § 10 gentages derefter Reglerne fra den nuværende § 10, Stk. 2 og 3, ogsaa en Forbedring, en absolut Forbedring i Forhold til den nu-gældende Lov.

Og saa kommer jeg til den nuværende Lovs Strafferammer, dens Karakteristik af, hvad der skal straffes, eller snarere, vil jeg sige, dens Mangel paa Karakteristik deraf og paa bestemt Angivelse af, hvad der kan berettigede til Strafnedsættelse. Efter den nuværende Lov er Straffen Fængsel fra 4 Aar til paa Livstid og Livsstraf. Hvorfor har man sat dette Minimum af 4 Aar? Ærede Medlemmer ved det alle, og det er ogsaa fremhævet af Ordførerne; af Ministeren, af den daværende ærede Ordfører her i Folketinget, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, af alle Partiers Ordførere er det Gang paa Gang gentaget, at naar man satte 4 Aar som Minimum, skyldtes det, at man kun ønskede at straffe de grove Forbrydere og ikke andet. Det blev sagt i Motiverne til Lovforslaget, Motiver udarbejdede af det nuværende ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, at efter Loven bør der kun rejses Tilfælde i de grove Tilfælde af Landsforræderi og landsskadelig Virksomhed, derfor er Minimumsstraffen 4 Aar; og det ærede Medlem